

Απόπειρα πραξικοπήματος στην καρδιά της Δύσης

Του Αλέξη Λιοσάτου

Η Εισβολή στο Καπιτώλιο των ΗΠΑ

Με «σοκαριστικές εικόνες από το Καπιτώλιο στην Ουάσιγκτον των ΗΠΑ» μας βομβάρδισαν επί δύο μέρες τα ελληνικά ΜΜΕ, καθώς χιλιάδες ακροδεξιών και φασιστών «κατέλαβαν» στις 6/1 το αντίστοιχο αμερικανικό Κοινοβούλιο. Πρωτοφανές για χώρα της Δύσης μεταπολεμικά, πρωτοφανές για τις ΗΠΑ εδώ και... 200 χρόνια, απόπειρα πραξικοπήματος στην υπερδύναμη του πλανήτη. Αν και... «σοκαρισμένα», τα ΜΜΕ μιλούσαν για «διαδηλωτές», ενώ επρόκειτο για ακροδεξιό και φασιστικό όχλο εγκληματιών χειρότερο από αυτόν της Χρυσής Αυγής – αυτής που καταδικάστηκε ως εγκληματική συμμορία 3 μήνες πριν στην Ελλάδα. Τα ίδια ΜΜΕ αντιμετωπίζουν τους αναρχικούς σαν κουκουλοφόρους-μπαχαλάκηδες-τρομοκράτες-εγκληματικά στοιχεία, τις ειρηνικές διαδηλώσεις σαν πρόβλημα και την κατάληψη κάποιας... σχολής ή σχολείου από τη νεολαία σαν ποινικό αδίκημα – φανταστείτε λοιπόν τι θα έλεγαν -και θα έκαναν- αν επρόκειτο για... κατάληψη ένοπλων αναρχικών/κομμουνιστών στο Κοινοβούλιο...

Δύο μέρες μετά, τα ίδια ΜΜΕ έθαψαν το θέμα κι επέστρεψαν έτσι απλά στην «κανονικότητα». Κάπως έτσι κινήθηκε και το διεθνές «ρεπορτάζ». Άλλωστε, διεθνώς τα ΜΜΕ αντιμετώπιζαν τον Τραμπ σαν ιδιόρρυθμο πλανητάρχη και όχι ως στυγνό εξουσιαστή και φασίστα, περνούσαν στα ψιλά τα φασιστικά του παραληρήματα, οπότε υπάρχει μια συνέχεια με τη σημερινή τους στάση. Κάτι που μπορεί να διαβαστεί και ως εξής: τέτοιες στιγμές «ανωμαλίας» και «απειλής της δημοκρατίας» πρέπει να τις συνηθίσουμε στη Δύση. Αν η μητρόπολη του δυτικού ιμπεριαλισμού (που ισχυρίζεται πως διαθέτει το μονοπώλιο του «πολιτισμού» και της «δημοκρατίας») δεν έχει ανοσία σε απόπειρες πραξικοπημάτων,

τότε δεν μιλάμε γενικώς για επιστροφή στην κανονικότητα, αλλά για πολιτική τομή, για αφετηρία μιας νέας «κανονικότητας» που θα περιλαμβάνει τέτοιες εικόνες εφεξής και μιας κανονικοποίησης κάθε είδους «εκτροπών» και πραξικοπημάτων, κυριολεκτικών και μεταφορικών.

Τα γεγονότα

Στις προεδρικές εκλογές της 3/11/2020 ο Τραμπ ηττήθηκε καθαρά, αν και με μικρή ποσοστιαία διαφορά, από τον Μπάιντεν. Ο Τραμπ μίλησε για νοθεία και διακήρυξε ότι δεν αναγνωρίζει το αποτέλεσμα και κινητοποίησε τον ακροδεξιό και φασιστικό όχλο που ελέγχει, με αποτέλεσμα (όχι μαζικές) διαδηλώσεις φασιστών με όπλα στα χέρια και κάποιες -ήπιες- συγκρούσεις από την αστυνομία τις πρώτες μέρες μετά τις εκλογές.

Ακολούθησε η απόρριψη της προσφυγής των Ρεπουμπλικανών της Πενσυλβανίας περί «νοθείας» από το Ανώτατο Δικαστήριο των ΗΠΑ στις 8/12 καθώς και περίπου 60 τοπικές δικαστικές προσφυγές, αποτυχημένες εν τέλει, που κίνησαν οι δικηγόροι του Τραμπ.

Κάποιες μέρες πριν από τα γεγονότα της 6/1 οι Νιου Γιορκς αποκάλυψαν συνάντηση στο Οβάλ Γραφείο του Λευκού Οίκου, από τον Τραμπ και τους συμβούλους του, όπου συζητήθηκε να κηρύξει... στρατιωτικό νόμο. Αυτή η συγκλονιστική είδηση καλύφθηκε με κάποιο μικρό αρθράκι στα ψιλά της εφημερίδας.

Τελικά στις 6/1 μερικές χιλιάδες ακροδεξιοί και φασίστες «διαδηλωτές» εισέβαλαν στο Καπιτώλιο, με την ανοχή των ελάχιστων αστυνομικών δυνάμεων φύλαξης ενός από τα κορυφαία κτήρια της χώρας, παρόλο που τα σχέδια και οι διαθέσεις του φασιστικού όχλου ήταν από αρκετές μέρες πριν γνωστά.

Τελικά το Κογκρέσο συνεδρίασε και επικύρωσε τη νίκη Μπάιντεν (με ψήφους 306 έναντι 232), τα αποτελέσματα των εκλογών για τη Γερουσία στη Τζόρτζια «κλείδωσαν» ότι οι Δημοκρατικοί θα ελέγχουν και την Γερουσία, ενώ η δήμαρχος της Ουάσιγκτον κήρυξε κατάσταση έκτακτης ανάγκης μέχρι τις 20/1, μέρα ορκωμοσίας του Μπάιντεν ως Προέδρου, για να αποτρέψει παρόμοιες ακροδεξιές «διαδηλώσεις».

Ο Τραμπ με μια υποκριτική αναδίπλωση βεβαίωσε ότι η μετάβαση

της εξουσίας στις 20 Ιανουαρίου θα γίνει ομαλά, υπογράμμισε ωστόσο στη δήλωσή του ότι διαφωνεί με το αποτέλεσμα των εκλογών.

Αιφνιδισμός;

Η λέξη των ΜΜΕ για τις δυνάμεις περιφρούρησης του Καπιτωλίου ήταν «αιφνιδισμός», όπως συμβαίνει διεθνώς συνήθως με τους μπάτσους όταν έχουν να αντιμετωπίσουν ένοπλους ακροδεξιούς και ναζί, ενώ «όλως τυχαίως» δεν «αιφνιδιάζονται» όταν αντιμετωπίζουν κινητοποιήσεις αριστερών ή συνδικαλιστικών οργανώσεων. Συμπτώσεις... Σε αντίστοιχες περιπτώσεις καλεσμάτων (άοπλων) διαδηλώσεων μαύρων, συνδικάτων ή αριστερών οργανώσεων παρατάσσονται χιλιάδες ένοπλοι πραίτορες, σταματούν τους διαδηλωτές χιλιόμετρα πριν από τα κυβερνητικά κτήρια και συνήθως ακολουθεί όργιο καταστολής. Εννοείται ότι σε περίπτωση που τέτοιες διαδηλώσεις ήταν ένοπλες, δεν θα επιστρατεύονταν απλώς σφαίρες, αλλά πιθανά και... βόμβες. Αντίθετα, η «πολιορκία» του Καπιτωλίου που ενορχήστρωσε ο Τραμπ έληξε με 52 συλλήψεις την πρώτη μέρα (σαν μια συνηθισμένη ειρηνική διαδήλωση ή μια εξόρμηση των μπάτσων το βράδυ στα Εξάρχεια στην Ελλάδα του Μητσοτάκη), μία νεκρή από πυροβολισμό, έναν νεκρό αστυνομικό και άλλους τρεις νεκρούς αγνώστων λοιπών στοιχείων... Πλέον οι συλλήψεις είναι τουλάχιστον 100 και υπάρχει η δήλωση εκπροσώπου του FBI ότι ταυτοποιήθηκαν και «αναζητούνται» άλλοι 100 περίπου (από τους 15.000 που πλαισίωσαν ή και πρωταγωνίστησαν στην εισβολή).

Τι πραγματικά εκπροσωπεί ο -κάθε- Τραμπ;

Ο Τραμπ εκπροσωπεί το διεθνές φαινόμενο ακροδεξιοποίησης της Δεξιάς, που επιστρατεύει πλέον και τάγματα εφόδου στους δρόμους ή συνεργάζεται ανοιχτά με ναζί. Τέτοιο φαινόμενο είναι και στην Ελλάδα ο Μητσοτάκης, που διαδήλωνε χέρι-χέρι με τους χρυσαυγίτες για το Μακεδονικό για να ρίξει τον Τσίπρα και σήμερα δίνει τα ρέστα του στην καταστολή και την τρομοκρατία αγωνιστών και διαδηλωτών. Αυτό, γενικώς μιλώντας, έχει να

κάνει με τις ανάγκες των αρχουσών τάξεων να επιβάλουν σκληρότερα μέτρα απέναντι στους εργαζόμενους και τα λαϊκά στρώματα, να εξαλείψουν ή να αποτρέψουν κινήματα αντίστασης, αλλά και με την ανάγκη επιθετικότερης -δηλαδή πιο φιλοπόλεμης- εξωτερικής πολιτικής. Ο ρατσισμός είναι απαραίτητος για τη διαίρεση της εργατικής τάξης, για να στρέφεται ο φτωχός λευκός εργάτης ενάντια στον μαύρο εργάτη αντί να στραφεί ενάντια στον λευκό εργοδότη. Ο φασισμός είναι απαραίτητος για να απορροφά ένα τμήμα της λαϊκής οργής και να χρησιμοποιείται σαν πολιορκητικός κριός απέναντι σε επικίνδυνα για το σύστημα κινήματα και οργανώσεις. Ο αυταρχισμός είναι απαραίτητος για να συρρικνωθούν ελευθερίες και δικαιώματα, για να μπει η κοινωνία στον γύψο και να μην μπορεί να αντιδράσει στη βαρβαρότητα. Ο εθνικισμός είναι απαραίτητος για να πειστεί ο εργάτης να πολεμήσει εργάτες άλλων χωρών αντί να πολεμήσει το αφεντικό στη δική του χώρα. Ο σεξισμός για να κλείσει τη γυναίκα στο σπίτι και να υποκαταστήσει το κοινωνικό κράτος που καταρρέει. Και πάει λέγοντας.

Ο Τραμπ ήταν ο εκλεκτός του Tea Party, της ακροδεξιάς τάσης των Ρεπουμπλικανών, που ανέλαβε «ακτιβιστική» δράση μετά την εκλογή του Ομπάμα το 2008. Το Tea Party ήταν εν μέρει τουλάχιστον η αναγκαία απάντηση του συστήματος στην αριστερόστροφη ριζοσπαστικοποίηση σημαντικής μερίδας των εργαζομένων στις ΗΠΑ, των μαύρων και των λατινογενών πληθυσμών και της νεολαίας. Ο Τραμπ εκλέχτηκε το 2016, συγκροτώντας κυβέρνηση με υπουργούς εκπροσώπους πετρελαϊκών εταιρειών, στρατηγούς, τραπεζίτες, οργανωτές πραξικοπημάτων στη Λ.Αμερική κ.ά. Ο Τραμπ εκπροσωπούσε τις στρατηγικές αναζητήσεις και «ανησυχίες» συγκεκριμένης μερίδας του κεφαλαίου των ΗΠΑ: προστατευτικοί δασμοί απέναντι στα προϊόντα άλλων χωρών (ακόμα και της ΕΕ), φοροαπαλλαγές ντόπιων καπιταλιστών και αντεργατικά μέτρα για να ενισχυθεί το κεφάλαιο, αύξηση εγχώριων στρατιωτικών δαπανών αλλά μείωση των αμερικανικών δαπανών για το ΝΑΤΟ, επιθετικότερη εξωτερική πολιτική με το Ιράν (βλέπε δολοφονία Σουλεϊμάνι) αλλά λιγότερο με Βόρεια Κορέα, στροφή στην αντιμετώπιση περισσότερο της Κίνας ως βασικού εχθρού (συνεχιστής εδώ του «πίβοτ στην Ασία» που

ξεκίνησε επί Ομπάμα) και λιγότερο της Ρωσίας.

Αυτές οι πολιτικές εφαρμόστηκαν με μπρος-πίσω, καθώς ο Τραμπ έπρεπε να ταυτόχρονα να λαμβάνει υπόψη του τη συνισταμένη δυνάμεων του αμερικανικού κεφαλαίου, αλλά συστηματικά.

Η ρίζα αυτής της αναζήτησης «εναλλακτικής» στρατηγικής από αστικές μερίδες των ΗΠΑ βρίσκεται στην διαρκή ενίσχυση της Κίνας, που αναπτύσσεται πολύ ταχύτερα από τις δυτικές χώρες και σύντομα θα αποτελεί την ισχυρότερη οικονομία του πλανήτη, και στην συνεχή αποδυνάμωση των ΗΠΑ. Ο «τραμπισμός» λοιπόν είναι η προσπάθεια συγκρότησης άμυνας με τον εθνικό προστατευτισμό, που εγκαταλείπει την «ηγεμονική πολιτική» της νεοφιλελεύθερης παγκοσμιοποίησης· η προσπάθεια του πληγωμένου θηρίου να βγάλει νύχια για να επιτεθεί απέναντι στον θανάσιμο εχθρό.

Ωστόσο, με «αμιγώς οικονομικούς όρους» το πεπρωμένο φυγείν αδύνατο: η Κίνα μέσα στην επόμεν η πενταετία θα γίνει η οικονομικά ισχυρότερη χώρα του πλανήτη. Αυτή την τάση δεν μπόρεσε να την αντιμετωπίσει ούτε ο «τραμπισμός», γι αυτό κι ο Τραμπ -στο πλαίσιο αναζητήσεων, ταλαντεύσεων, πειραματισμών κι επαναπροσδιορισμών στόχων- έπαψε να είναι ο εκλεκτός του κεφαλαίου των ΗΠΑ. Η αμερικανική αστική τάξη είναι καταδικασμένη να ταλαντεύεται μεταξύ Δημοκρατικών, Ρεπουμπλικανών και «τραμπισμού» στην προσπάθειά της να αποτρέψει το «μοιραίο».

Ωστόσο, οι ΗΠΑ παραμένουν η μακράν πιο ισχυρή στρατιωτική υπερδύναμη. Ιστορικά δεν υπάρχει προηγούμενο «ειρηνικής επίλυσης» μαχών για την ηγεμονία στην παγκόσμια οικονομία – κανείς δεν εγκαταλείπει «ειρηνικά τον θρόνο του», πόσο μάλλον οι ΗΠΑ που επί 70 χρόνια έχουν οργανώσει δεκάδες πραξικοπήματα και στρατιωτικές επεμβάσεις. Μακροπρόθεσμα λοιπόν, η πιθανότητα ενός γενικευμένου πολέμου θα ενισχύεται – καταρχάς από μεριάς ΗΠΑ. Επιπλέον, όσο ενισχύεται η Κίνα, το αμερικανικό κεφάλαιο θα στρέφεται περισσότερο προς τον «οικονομικό εθνικισμό». Θα γίνεται όλο και εντονότερη η ανάγκη να αντιμετωπιστούν επιθετικά «εστίες» που αποτρέπουν το «πίβοτ στην Ασία». Οι οικονομικές δυσκολίες θα κάνουν ακόμα πιο επιτακτικό να αποτρέψουν άνοδο της Αριστεράς και των

κοινωνικών αντιστάσεων. Οι συνέπειες της κρίσης της πανδημίας θα οξύνουν ακόμα περισσότερο αυτές τις τάσεις. Αυτοί είναι οι λόγοι που το μέλλον της αμερικανικής άρχουσας τάξης (αλλά και γενικότερα των δυτικών αρχουσών τάξεων) θα σπρώχνει όλο και περισσότερο στην ακροδεξιά και τον «τραμπισμό».

Μέχρι τότε, ο «τραμπισμός» θα σπρώχνει δεξιότερα το πολιτικό σκηνικό, είτε κυβερνούν οι «Τραμπ» είτε οι «Μπάιντεν». Δεν υπάρχει ούτε θα υπάρξει κανένας πραγματικός εμφύλιος μεταξύ των μερίδων της αστικής τάξης στις ΗΠΑ, παρά μόνο συνεννόηση μεταξύ τους για τις δόσεις «τραμπισμού» ή κλασικής αστικής πολιτικής στο κυβερνητικό μείγμα. Με τον αυταρχισμό, τον φασισμό και τις πιθανότητες μεγάλων πολέμων να ενισχύονται όλο και περισσότερο.

Γι' αυτόν τον λόγο τα ΜΜΕ αντιμετώπισαν τον Τραμπ γενικώς αλλά και το αποτυχημένο πραξικόπημα ειδικώς, «χαλαρά»: αναγνωρίζουν αυτή τη νέα «κανονικότητα» – με τις μόνιμες από δω και πέρα ανωμαλίες της. Γι' αυτόν τον λόγο δεν υπήρξε μαζική καταστολή απέναντι στους φασίστες, αντίθετα όλη η υφήλιος είδε τα... παρακάλια του Μπάιντεν στον Τραμπ να «συνετίσει» τους οπαδούς του. Γι' αυτόν τον λόγο ο Μπάιντεν θα συνεχίσει ελαφρώς διαφοροποιημένη την αντιδραστική πολιτική του Τραμπ, άλλωστε ήδη πριν τις εκλογές ήταν ανοιχτός σε συγκυβέρνηση με ρεπουμπλικανούς υπουργούς (ιδιαίτερα αν ο Τραμπ συνέχιζε να ελέγχει τη Γερουσία – κάποιες αναλύσεις μάλιστα λένε ότι εκεί αποσκοπούσε η «στρατηγική της έντασης» που ακολούθησε). Η μικρής έκτασης νίκη και τα τωρινά γεγονότα δεν αποκλείεται να σπρώξουν ακόμα περισσότερο προς την κατεύθυνση κάποιου είδους «συγκυβέρνησης», με επιχειρήματα του τύπου «να κατευναστεί το τραμπικό στρατόπεδο, να διασφαλιστεί ένα ποσοστό συναίνεσης από τους Ρεπουμπλικανούς, να προχωρήσει το έθνος ενωμένο, να επιστρέψει η ομαλότητα».

Φασιστικός κίνδυνος

Τα γεγονότα στο Καπιτώλιο δεν αποκάλυψαν ούτε ανέδειξαν ένα πανίσχυρο φασιστικό κίνημα. Αυτό όμως δεν σημαίνει ότι ο «τραμπισμός» είναι ακίνδυνος – κάθε άλλο.

Μπορεί εκ των υστέρων το πολιτικο-δικαστικό πραξικόπημα να αποδείχτηκε οπερέτα αλλά το γεγονός ότι ο Τραμπ και οι οπαδοί του διακατέχονταν από την αυτοπεποίθηση ότι μπορούν να το επιχειρήσουν, με τη στήριξη ή ανοχή σοβαρών τμημάτων των κατασταλτικών δυνάμεων αλλά και του στρατού, είναι από μόνο του σοβαρό ζήτημα.

Τα γεγονότα όπως είπαμε αποτελούν κλιμάκωση στη γενική εικόνα διεθνούς ανόδου της ακροδεξιάς. Δείχνουν μια ακροδεξιά που όχι μόνο ενισχύεται εκτός ή εντός των δεξιών κομμάτων, αλλά κι ενισχύεται και στους δρόμους, εξοπλίζεται και απειλεί την Αριστερά και το κίνημα, φλερτάρει ανοιχτά με την πολιτική τρομοκρατία απ' τα κάτω και με τον πολιτικό πραξικοπηματισμό, με τη στήριξη σοβαρού τμήματος της αστικής τάξης και των κρατικών μηχανισμών. Ενώ η νέα δεξιά τείνει προς την ακροδεξιά, η ακροδεξιά σε ορισμένες χώρες, όπως στις ΗΠΑ, κινείται στο να ξεπεράσει τη νοητή κόκκινη γραμμή που τη διακρίνει από τον φασισμό.

Το ότι δεν τα κατάφερε ο Τραμπ σε αυτή τη φάση, δεν σημαίνει ότι ήταν δεδομένο – την επόμενη φορά μπορεί η σημερινή «φάρσα» να μετατραπεί σε τραγωδία. Ο πραξικοπηματισμός του Τραμπ και η εισβολή στο Καπιτώλιο μπορούν να αναγνωσθούν ως μέτρημα δυνάμεων, ως απέλπιδα προσπάθεια εκβιασμού καταστάσεων, ως ένοπλη διαπραγμάτευση, ως προειδοποίηση ή ως «γενική δοκιμή». Όπως και να έχει, και μόνο η απόπειρα αρκεί για να λειτουργήσει σαν παρακαταθήκη που θα συσπειρώσει τον σκληρό, λουμπενοποιημένο πυρήνα του «τραμπισμού» και θα αξιοποιηθεί σαν κεφάλαιο για ακόμα πιο δυσοίωνες εξελίξεις και παρόμοιες - πιθανόν υπό ευνοϊκότερες προϋποθέσεις- απόπειρες στο μέλλον.

Στην Ελλάδα η -πιο ήπια- απόπειρα της ΧΑ να διεκδικήσει το φθινόπωρο του 2013 την ηγεμονία στη «δεξιά πολυκατοικία» δεν είχε τύχη, αφού οι αστοί εκείνη την περίοδο τη χρειάζονταν μόνο σαν όπλο απέναντι στην Αριστερά κι όχι σαν λύση εξουσίας. Η αμερικανική περίπτωση όμως είναι διαφορετική. Όσο οι ΗΠΑ θα συνεχίσουν να πιέζονται οικονομικά από την Κίνα, ο τραμπισμός και ο φασισμός θα αποτελούν προοπτικά σοβαρό χαρτί. Σε κάθε περίπτωση, στη «Δύση» εγκαινιάζεται με τον πιο επίσημο τρόπο, δηλαδή με μια απόπειρα πραξικοπήματος μέσα στην «καρδιά του

κτήνους», μια περίοδος μαζικής εξοικείωσης με φαινόμενα ακροδεξιών και φασιστών που κυβερνούν, αποπειρώνται πραξικοπήματα, εφαρμόζουν ένοπλη φασιστική τρομοκρατία. Η ήδη υπάρχουσα αποδοχή τους είναι ανησυχητική: ο Τραμπ όχι μόνο δεν αποδυναμώθηκε στις εκλογές αλλά αύξησε τις ψήφους του κατά 8 εκατομμύρια. Η αποδοχή του μέσα στους Ρεπουμπλικανούς φτάνει το 87%. Οι ακροδεξιές ιδέες του Τραμπ κυριαρχούν σε αξιόλογα τμήματα της μικροαστικής και μεσαίας αστικής τάξης, αλλά και της λευκής εργατικής τάξης και φτωχών, που δημιουργούν μια δεξαμενή στρατολογιών για τις ένοπλες ακροδεξιές συμμορίες στους δρόμους. Μετά τις εκλογές, το 72% των ψηφοφόρων του Τραμπ πίστευαν ότι οι εκλογές της 3ης Νοεμβρίου ήταν στημένες, και οι περισσότεροι από αυτούς δήλωναν «έτοιμοι να δώσουν τη ζωή τους» για να τον δουν να συνεχίζει να βρίσκεται στο Λευκό Οίκο.

Την εισβολή στο Καπιτώλιο δήλωσε πως στηρίζει το 45% των Ρεπουμπλικάνων, μόλις ένας στους πέντε ρεπουμπλικάνους ψηφοφόρους (27%) δήλωσε ότι η εισβολή αποτελεί απειλή για τη δημοκρατία. Μόνο το 12% των ρεπουμπλικανών ψηφοφόρων θεωρεί ότι οι βίαιες διαδηλώσεις ήταν αντιδημοκρατικές.

Βέβαια το 45% των Ρεπουμπλικανών ψηφοφόρων που εγκρίνει την εισβολή απέχει αρκετά από το 87% που τον αποδέχεται ως Πρόεδρο. Αλλά δεν παύει να είναι τεράστιο για προκλητικό φασιστικό κάθαρμα.

Όποιες κι αν είναι οι βραχυμεσοπρόθεσμες εξελίξεις, είναι βέβαιο ότι «ο τραμπισμός» ως πολιτική της άρχουσας τάξης και η μαζικοποίηση του ακροδεξιού και φασιστικού κινήματος στις ΗΠΑ, για τους λόγους που εξηγήσαμε, έχουν το μέλλον μπροστά τους, όχι πίσω τους.

Οι πολιτικές απαντήσεις, η εργατική αντίσταση και η αντιφασιστική κινητοποίηση εξακολουθούν να αποτελούν επείγοντα καθήκοντα για την Αριστερά, παράλληλα με την αντίσταση απέναντι στις πολιτικές του Μπάιντεν.

Πηγές:

<https://rproject.gr/article/gia-ta-gegonota-stin-oyasingkton>

<https://www.bloomberg.com/features/2020-trump-faces-lawsuits-and-legal-threats/?fbclid=IwAR3nxc30Cv30eCyR5Tx04HUYyHKjhxNFGquzyUhH2qxAgzFtJiaro0IR9A8>

https://www.bbc.com/news/world-us-canada-54716550?fbclid=IwAR0DIKHvHskJ8GT8X9uieHXCu_7MfWfzDKxf9dk6peQ0nyqZdcvQb7-UMvc

<https://www.sfchronicle.com/nation/article/Could-Trump-and-his-allies-face-criminal-charges-15851511.php?fbclid=IwAR1FNlHZn0dSyis3eu8x4xMi-h2RFmo0U0nc0MEdi6Rtn3egrH0n4qjw0MQ>

<https://socialistresistance.org/why-the-democrats-have-won-one-battle-against-trump-but-cant-win-the-war/21118>

<http://www.contra-xreos.gr/>

<https://rproject.gr/article/ipa-kyvernisi-polemikoy-kapitalismoy>

<https://rproject.gr/article/adysopitoi-oikonomikoi-antagonismo-i-adiexoda-kai-polemikes-proetoimasies>

<https://rproject.gr/article/o-emporikos-polemos-toy-tramp-enantia-se-olo-ton-kosmo>

<https://www.redtopia.gr/%CE%B4%CE%B1%CF%83%CE%BC%CE%BF%CE%AF-%CF%84%CF%81%CE%B1%CE%BC%CF%80-%CE%B5%CE%BC%CF%80%CE%BF%CF%81%CE%B9%CE%BA%CE%BF%CE%AF-%CF%80%CF%8C%CE%BB%CE%B5%CE%BC%CE%BF%CE%B9-%CE%BA%CE%B1%CE%B9-%CE%BC%CE%AC/>

<https://www.902.gr/eidisi/kosmos/247072/tesseris-nekroi-sta-episodia-stin-oyasingkton?fbclid=IwAR32DoM2b4iIIAprawF84hEUp06zDFU170zHgvt0ZPQKMRZfn5WoUrX4WAw>

<https://internationalsocialism.net/trumps-election-challenges-disintegrate/>

<https://rproject.gr/article/telos-toy-proedroy-tramp-en-meso-p-rotofanoy-s-polosis>

<https://tvxs.gr/news/i-apopsi-mas/i-apolyti-itta-tis-dysis-kai-i-theoria-loberdoy>

<https://tvxs.gr/news/egrapsan-eipan/i-apopeira-praksikopimatos-toy-tramp-kai-o-kindynos-toy-emfylioy>

<https://www.kathimerini.gr/world/561218881/fovoyntai-oti-oi-13>

[-meres-poy-apomenoyn-einai-polles/](#)

<https://www.inquirer.com/politics/live/protests-capitol-dc-trump-electoral-college-pennsylvania-20210106.html>

<https://sputniknews.gr/apopseis/202101079312829-Ipa-giati-den-itan-praxikopima/>

<https://thepressproject.gr/i-eisvoli-opadon-tou-trab-sto-kapitolio-piezei-ton-amerikano-proedro-en-meso-paraitiseon-kai-antidraseon/>

<https://thepressproject.gr/voithisan-astynomikoi-stin-eisvoli-sto-kapitolio-paraitountai-o-enas-meta-ton-allon/>

<https://thepressproject.gr/i-gerousia-stous-dimokratikous-o-trab-sto-spiti-tou/>

<https://internationalviewpoint.org/spip.php?article6988>

<https://internationalviewpoint.org/spip.php?article6987>

<https://internationalviewpoint.org/spip.php?article6980>

<https://internationalviewpoint.org/spip.php?article6985>

<https://www.sfchronicle.com/politics/article/Live-updates-U-S-Capitol-on-lockdown-as-Trump-15850771.php>